

ובד'שון זו על פ'רחו של הצד
האחר הוא נכפה, ונשבר כחו,
ומתעלה כבוד הקדוש ברוך הוא
ושובר מנעולים וחותמות
ושלשלאות חזקות וקלפות
רעות, ונזכר הקדוש ברוך הוא
את שמו ואת בניו. אשריהם העם
הקדוש שהקדוש ברוך הוא נתן
להם תורה קדושה לזכות בה
לעולם הבא.

אמר רבי שמעון לחברים,
אשריכם לעולם הבא, וכיון
שהתחלנו בדברים של פתח
המלכות העליונה, אומר אני
בשבילכם (בתוככם), והקדוש ברוך
הוא נתן לכם שכר באותו העולם.
ואתו הבל פיכם יתעלה למעלה
כאלו אתם המעוררים את
הדברים הללו.

פתח ואמר, וזאת התרומה אשר
תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת.
פסוק זה הוא לצד עליון, והוא
לצד פחתון. הוא לצד עליון -
בצד הקדושה, והוא לצד פחתון
- בצד האחר. בא וראה, כשברא
הקדוש ברוך הוא את העולם,
התחיל לברא מצד הכסף, שהוא
לימין, משום שאותו כסף היה
מלמעלה. ובמעשה המשכן,
שהוא כמו שלו, התחיל מצד
שמאל ואחר כך מצד ימין, משום
שהמשכן היה מצד שמאל, ולכן
התחיל פאן מצד משמאל, ושם
מצד ימין, וזאת התרומה וגו'.

ובתוב (תהלים נה) ערב ובקר
וצהרים וגו'. פסוק זה פ'רשוהו
ונתבאר, אבל פאן עדן ועדנים
הוא של תפלת כל היום,
והחברים התעוררו בשלשת
הזמנים הללו. ערב זוהי
אספקלריה שלא מאירה, ובקר
זוהי אספקלריה המאירה,

ובד'שנא דא, על פ'רחה דסטרא אחרא
אתכפיא, ואתתבר חיליה, ואסתלק
יקרא דקודשא בריך הוא, ותבר מנעולין
וגושפנקן ושלשלאן תקיפין, וקליפין בישין,
ואדבר קדשא בריך הוא לשמיה ולבנוי.
זפאין אינון עמא קדישא דקודשא בריך הוא
יהב לן אורייתא קדישא, למזפי בה לעלמא
דאתי.

אמר רבי שמעון לחברייא, זפאין אתון
לעלמא דאתי, וכיון דשרינן מלין
דכתרא דמלכותא עלאה אימא אנא בגיניכו
(נ"א בגוויכו) וקודשא בריך הוא יהיב לכוז אגרא
בהווא עלמא. והווא הבל דפומיכו, יסתלק
לעילא, פאילו אתון מתערין מלין אלין.

פתח ואמר (שמות כה) וזאת התרומה אשר תקחו
מאתם זהב וכסף ונחשת. האי קרא
איהו לסטרא עלאה, ואיהו לסטרא תתאה.
איהו לסטרא עלאה, בסטרא דקדושה. ואיהו
לסטרא תתאה, בסטרא אחרא. תא חזי, פד
פרא קדשא בריך הוא עלמא, שארי למברי
מסטרא דכספא, דאיהו ימינא, בגין דהווא
כספא הוה מלעילא. ובעובדא דמשפנא,
דאיהו כגוונא דיליה, שארי מסטרא
דשמאלא, ולבתר מסטרא דימינא. בגין
דמשפנא מסטרא דשמאלא הוה, ועל דא
שארי הכא מסטרא דשמאלא, והתם מסטרא
דימינא, וזאת התרומה וגו'.

ובתוב (תהלים נה) ערב ובקר וצהרים וגו', האי
קרא אוקמוה ואתמר, אבל הכא עדן
עדנין הוא דצלותא דכל יומא. וחברייא
אתערו בהני תלת זמנין. ערב, דא היא
אספקלריאה דלא נהרא. ובקר, דא היא

אספקלריאה דנהרא. וצהרים, (לאו האי אמר דאקרי חשה, אלא אתר איהו דקנימא בין האי להאי,

וְצִהְרִים - (אין זה מקום שנקרא חשף, אלא הוא מקום שעומד בין זה לזה, אבל הזמן של תפלת מנחה) מקום שהוא נקרא חשף, שאחוזו בערב ועומד זה עם זה.

וְכִּי שָׁנְאָמַר צִהְרִים, שהוא תקף חזק השמש, הוא נקט בלשון מעלה. וכך היא הדרך - לאיש שחר קוראים לו לבן, ונקט לשון מעלה, ולפעמים קוראים ללבן שחר, שכתוב (במדבר יב) כי אשה כשית לקח. (עמוס ט) הלווא כבני כשיים אתם לי וגו'.

עֵרֵב זֶה - תפלת ערבית. ומשום שבערב הזה מתערב הצד האחר שמחשיף את אורו ושולט בלילה, שמו לו רשות, ואין לו זמן קבוע. אמורים ופרדים מתאכלים בזמן הזה, ומכאן נזונים כמה קבוצות של שרים שיצאיים ושולטים בלילה.

וְאִם תֹּאמַר, אם כך, הרי שנינו שכל אותם בעלי הצד האחר של רוח הטמאה לא שולטים בארץ הקדושה, והרי מעוררים אותם ישראל בזה, ואסור לעוררם לשרות על הארץ הקדושה.

אֵלָּא בְּלִילָה אֹתוֹ הֶעֱשֵׂן עוֹלָה, ולא עולה כמו שבקרבן אחר, שהיה העשן עולה בדרך ישר, וכאן היה עולה אותו עשן לנקב אחד של הצפון, ששם כל מדורים של רוחות רעות. וכיון שאותו עשן עולה ומעקם דרך לאותו צד, כלם היו נזונים ועומדים ונכנסים למקומם, ולא היו יוצאים ושולטים בעולם.

מִמֶּנָּה אֶחָד עוֹמֵד לְאוֹתוֹ הֶצַד שֶׁל אוֹתוֹ נֶקֶב שֶׁבְּצִפּוֹן, בְּכֹל אוֹתָם קְבוּצוֹת שֶׁל שָׂרִים, וְשֵׁמוֹ סַנְגִּירִי"א, וּבִשְׂעֵה שְׂאוֹתוֹ עֶשֶׂן מְעַקֵּם דְּרָכּוֹ וְעוֹלָה, הַמִּמֶּנָּה הַזֶּה וְשָׂשִׁים אֶלָּף רַבּוֹא מַחֲנוֹת אַחֲרוֹת, כֻּלָּם מִתְעַתְּדִים לְקַבְּלוֹ

אֶבֶל זְמַנָּא דְצִלוּתָא דְמִנְחָה) אַתְר דְאַתְקָרִי חֲשָׁף אִיהוּ, דְאַחִיד בְּעֵרֵב, וְקִיִּמָּא דָּא עִם דָּא.

וְכִי דְאַתְמַר צִהְרִים, דְּאִיהוּ תוֹקְפָא דְשִׁמְשָׁא. לִישְׁנָא מֵעֲלִיא נֶקֶט. וְהִכִּי אִיהוּ אֲרַחָא, לְבַר נָשׁ אוֹכֵם, (דף ק"ז ע"א) קָרָאן לִיהַ תְּוֹר, וְלִישְׁנָא מֵעֲלִיא נֶקֶט, וְלְזִמְנִין לְחִוּוֹר קָרָאן לִיהַ אוֹכֵם, דְּכַתִּיב, (במדבר יב) כִּי אִשָּׁה כּוֹשֵׁית לָקַח (עמוס ט) הֲלֹא כְּבָנֵי כּוֹשִׁיִּים אַתֶּם לִי וְגו'.

עֵרֵב דָּא, צִלוּתָא דְעֵרֵבִית. וּבְגִין דְּבְעֵרֵב דָּא אַתְעֵרֵב בֵּיהַ סְטָרָא אַחְרָא, דְּחֲשִׁיף נְהוּרִיהַ, וְשִׁלְטָא בְּלִילִיא, שׁוּוֹ לִיהַ רְשׁוּת, וְלִית לִיהַ זְמַן קָבֵעַ, אֲמֹרִין וּפְדָרִין מִתְּאַכְלִין בְּהַאי זְמַנָּא, וּמִכָּאן אַתְזָנוּ כַּמָּה חֲבִילֵי טְהִירִין, דְּנִפְקִין וְשִׁלְטִין בְּלִילִיא.

וְאִי תִימָא, אִי הִכִּי, הָא תְּנִינָן, דְּכָל אֵינּוֹן מְאָרִי סְטָרָא אַחְרָא דְרוּחַ מְסַאָבָא, לָא שִׁלְטִי בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, וְהָא מִתְעַרֵי לֹוֹן יִשְׂרָאֵל בְּהַאי, וְאַסִּיר לְאַתְעָרָא לֹוֹן לְשָׂרִיא עַל אַרְעָא קְדִישָׁא.

אֵלָּא בְּלִילִיא, הֵהוּא תְּנַנָּא סְלִיק, וְלֹא סְלִיק פְּגוּנָא דְקָרְבָּנָא אַחְרָא, דְּהוּה סְלִיק תְּנַנָּא בְּאַרְחַ מִישָׁר, וְהִכָּא הוּה סְלִיק הֵהוּא תְּנַנָּא לְחַד נּוֹקְפָא דְצִפּוֹן, דְּתַמֵּן כָּל מְדוּרִין דְּרוּחִין בִּישִׁין, וְכִיּוֹן דְּהֵהוּא תְּנַנָּא סְלִיק וְעָקִים אֲרִיחַ לְהֵהוּא סְטָרָא כְּלֵהוּ הוּוּ מִתְזַנִּין וְקִיִּמִין וְעָאֲלִין בְּדוּכְתִייהוּ, וְלֹא הוּוּ נִפְקִין וְשִׁלְטִין בְּעֵלְמָא.

חַד מְמַנָּא קִיִּמָּא לְהֵהוּא סְטָרָא, עַל הֵהוּא נּוֹקְפָא דְצִפּוֹן, בְּכָל אֵינּוֹן חֲבִילֵי טְהִירִין, סַנְגִּירִי"א שְׂמִיָּה, וּבִשְׂעֵתָא דְּהֵהוּא תְּנַנָּא עָקִים אֲרִיחִיהַ וְסְלִיק, הָאִי מְמַנָּא וְשִׁתִּין אֶלָּף רַבּוֹא מְשַׁרְיִין אַחְרֵנִין, כְּלֵהוּ מִתְעַתְּדִין לְקַבְּלָא לִיהַ, וְלְאַתְזָנָא מַנִּיָּה, וְקִיִּמִין בְּהֵהוּא נּוֹקְפָא,